



MINISTER
Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

DUS.III.0700.47.2016.BS

Warszawa, 13 grudnia 2016 r.

Pan

Stanisław Karczewski

Marszałek Senatu

Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

W odpowiedzi na wystąpienie Pana Marszałka z 21 listopada 2016 r. (znak: BPS/043-30-688/16), przy którym zostało przekazane oświadczenie pana Roberta Mamąta – Senatora Rzeczypospolitej Polskiej, złożone na 30. posiedzeniu Senatu 17 listopada 2016 r. w sprawie renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy pana P D uprzejmie informuję.

Postępowanie w sprawach świadczeń z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy prowadzone jest przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych na podstawie przepisów ustawy z 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1242 z późn. zm.). Zgodnie z tymi przepisami do orzekania do potrzeb uprawnień do wymienionych świadczeń mają zastosowanie zasady określone w ustawie z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 887 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”. Stosownie do art. 12 ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Podkreślenia wymaga, że dla przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy konieczne jest ustalenie, czy w następstwie tego wypadku istnieje takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje utratę zdolności do pracy zarobkowej. W związku z tym każdy ubezpieczony podlega indywidualnej ocenie, w której oprócz oceny stopnia naruszenia sprawności organizmu, uwzględniane są inne okoliczności wymienione w art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy - wykształcenie, posiadane kwalifikacje, wiek i predyspozycje psychofizyczne. W postępowaniu orzeczniczym lekarze

orzecznicy i komisje lekarskie korzystają z dokumentacji wytworzonej i gromadzonej przez lekarzy leczących oraz wyników badań wykonanych dla celów diagnostyczno-leczniczych.

Orzeczenia lekarzy orzeczników i komisji lekarskich podlegają kontroli w trybie zwierzchniego nadzoru, jaki Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych sprawuje nad wykonywaniem orzecznictwa lekarskiego. Nadzór ten obejmuje m. in. kontrolę prawidłowości i jednolitości stosowania zasad orzecznictwa o niezdolności do pracy przez lekarzy orzeczników i komisje lekarskie. Bezpośredni nadzór nad działalnością lekarzy orzeczników w oddziałach Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wykonuje Prezes za pośrednictwem głównego lekarza orzecznika, który kontroluje orzeczenia lekarzy orzeczników pod względem merytorycznym i formalnym i – w przypadku zastrzeżeń do wydanego orzeczenia – zgłasza zarzut wadliwości. Osoba ubiegająca się o świadczenie może również wnieść sprzeciw od orzeczenia lekarza orzecznika. W takiej sytuacji sprawa zostaje przekazana do rozpatrzenia przez komisję lekarską i orzeczenie tej komisji stanowi podstawę do wydania decyzji w sprawie świadczeń.

Z informacji Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wynika, że sprawa pana P. D. była rozpatrywana w trybie zwierzchniego nadzoru nad wykonywaniem orzecznictwa lekarskiego w związku z pismami pełnomocnika ubezpieczonego z 17 sierpnia br. i 26 sierpnia 2016 br. przekazanymi przez Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Kontroli w tym trybie poddano postępowanie prowadzone z wniosku ubezpieczonego z 20 lipca 2016 r. o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Ustalono, że:

- lekarz orzecznik 8 sierpnia 2016 r. orzekł częściową niezdolność do pracy na trwałe, w związku z wypadkiem przy pracy, któremu ubezpieczony uległ 5 grudnia 2000 r.;
- komisja lekarska, rozpatrując zarzut wadliwości orzeczenia lekarza orzecznika, 23 września 2016 r. orzekła całkowitą niezdolność do pracy na trwałe, ustalając jednocześnie, że stwierdzona niezdolność do pracy nie pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy z 5 grudnia 2000 r.

Zgodnie z wyjaśnieniami Prezesa ZUS analiza dokumentacji medycznej zgromadzonej w postępowaniach prowadzonych w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych potwierdziła prawidłowość ustaleń komisji lekarskiej. Jednocześnie stwierdzono, że orzeczenia wydane przez lekarzy orzeczników w postępowaniach z wniosków ubezpieczonego o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy (tj. orzeczenie z 18 kwietnia 2007 r. o częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, okresowo

do kwietnia 2008 r., orzeczenie z 17 kwietnia 2008 r. o częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, okresowo do grudnia 2011 r., orzeczenie z 21 grudnia 2011 r. o częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, okresowo do sierpnia 2016 r.) budzą zastrzeżenia co do zgodności z zasadami orzecznictwa lekarskiego, z uwagi na nieuwzględnienie przez lekarzy orzeczników adaptacji ubezpieczonego do następstw urazu narządu wzroku, spowodowanego wypadkiem przy pracy z 5 grudnia 2000 r. W związku z powyższym przekazano sprawę ponownie do komisji lekarskiej, która orzeczeniem z 12 października 2016 r. ustaliła całkowitą niezdolność do pracy na trwałe oraz brak związku niezdolności do pracy z wypadkiem przy pracy.

Ostateczna ocena postępowania orzeczniczego wykazała, że orzeczenie komisji lekarskiej z 12 października 2016 r. jest zgodne z zasadami orzecznictwa lekarskiego. Dokumentacja medyczna zgromadzona w przedstawionej sprawie potwierdza naruszenie sprawności organizmu w następstwie zespołu mieloproliferacyjnego w stopniu powodującym trwałą utratę zdolności pana P D do wykonywania jakiegokolwiek pracy oraz brak związku niezdolności do pracy z wypadkiem przy pracy z 5 grudnia 2000 r. O wynikach rozpatrzenia sprawy pan P D został poinformowany pismem Naczelnego Lekarza Zakładu z 24 października 2016 r., znak: 991800/6311-004944/2016/I.

Ustalenia orzecznicze dokonane w postępowaniu prowadzonym w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych zostaną poddane kontroli w postępowaniu sądowym, ponieważ od decyzji z 7 listopada 2016 r. odmawiającej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy ubezpieczony wniósł odwołanie do sądu.

Z gwarancjami szacunku

MINISTER
ZUP.
Marcin Zieleniecki
PODSEKRETARZ STANU